

[Niels Helveg Petersen.]

ikke Guds ord, måske var det heller ikke Balle-Lars; jeg har kun det håb, at det i hvert fald ikke er forspildt.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Schlüter): Når jeg tager ordet igen, er det alene, fordi jeg vil opfordre økonomiministeren til at tænke meget grundigt over, om det mon kan holde, når han siger, at han regner med, at priserne igen vil falde, når importafgifterne falder bort. Jeg er tilbøjelig til at tro, at økonomiministeren nok er den eneste i det danske samfund, som i dette øjeblik regner med det, og det er desværre trist, at det netop er ham, der gør det, for han burde være den, som var mest bekymret for, at prisstigningerne viste sig at blive varige. Jeg er ikke i tvivl om, at der må føres en sikker og koordineret indsats for at komme væk fra de omkostningsstigningstendenser, som ligger i de love, regeringen har gennemført her.

En ting står fast, nemlig at når importafgiften falder væk, så bortfalder også de indkomster, den foranlediger for økonomiministerens statskasse. Og hvad så? Kan vi så regne med, at de dertil svarende statsudgifter også forsvinder, eller er perspektivet ikke snarere, at når provenuet af importafgiften er væk, så må staten på anden måde skaffe sig dækning for de statsudgifter, man i mellemtiden har ladet vokse? Det vil sige stigende skatter eller forbrugsafgifter, og vi ved jo alle, at det fører til, at lønmodtagerne ønsker sig og skaffer sig kompensation. Derfor ligger der her et langtidspøblem, som man efter min mening ikke kan afvise så let og letsindigt, som økonomiministeren gør.

Jeg tror, der skal et samarbejde til mellem staten og arbejdsmarkedets parter, og det er jo ikke alle på arbejdsmarkedet, som er afvisende. Jeg har hæftet mig ved udtalelser, som er fremsat af Arbejdsgiverforeningens formand og af smedenes formand, hr. Hans Rasmussen, som siger, at en koordineret politik, hvis ideen er at dæmpe lønstigningerne og samtidig dæmpe skattestigningerne, det er der mening i. Det er der, og det tror jeg regeringen skulle tænke meget over. Vi her i salen kan jo

ikke holde os til arbejdsmarkedets parter, når det drejer sig om lønstigninger. Vi har kun én faktor at holde os til, og det er regeringen. Det er regeringen, som bærer ansvaret for den samlede omkostningsudvikling, det er ikke arbejdsmarkedets parter, og derfor må regeringen regne med, at her taler vi om en sag, vi må komme tilbage til.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, som kommenterede min udtalelse om, at det radikale venstre og også de to andre partier begyndte i den forkerte ende med hensyn til indkomspolitikken, at jeg må erindre hr. Niels Helveg Petersen om, at da vi kom med et indkomspolitisk forslag i december måned 1967, som hr. Niels Helveg Petersen ved var saglig rigtigt, hvis man ville afdæmpe den inflatoriske udvikling i Danmark, så stemte hr. Niels Helveg Petersen imod sammen med sit parti og de andre partier, fordi der var en lille fløj af SF, der ikke kunne holde stand over for de ubehageligheder for lønmodtagerne, der lå i det forsøg på at bremse den inflatoriske udvikling. Hvis hr. Niels Helveg Petersen, hvad jeg ikke tvivler om, har en god hukommelse, så vil han vide, at under den debat, vi havde, sagde jeg: her lægger man gift for en fornuftig indkomspolitik den næste halve snes år frem i tiden. Det var den psykologiske baggrund, at man væltede den indkomspolitik, der førte til, at regeringen naturligvis ikke kunne komme i kontakt med lønmodtagerorganisationerne og begynde at drøfte sagerne med lønmodtagerorganisationerne. Regeringens forsøg på indblanding i overenskomstforhandlingerne med oplæg eller forsøg på et oplæg på et meget tidligt tidspunkt af overenskomstforhandlingerne måtte på tilsvarende måde efterlade det indtryk, at den daværende regerings indkomspolitik i sit hovedindhold var en lønbegrænsningspolitik.

Jeg vil sige til hr. Poul Schlüter, at regeringen, som vi jo også viser med vore forskellige forslag, er indstillet på at samarbejde både med erhvervslivet og med arbejdsmarkedets parter. Det, det gælder om, er at finde den bedste måde at praktisere det samarbejde på, og vi tror altså ikke, det er nødvendigt med et permanent